

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2011

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drepcredincioșilor creștini ai Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite, Har, Milă și Pace de la **Hristos Domnul Cel Înviat**, iar de la noi părintească dragoste și arhieresti binecuvântări.

“Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și Cel ce sunt viu. Am fost mort, și, iată, sunt viu, în vecii vecilor, și am cheile morții și ale iadului.”

(Apocalipsa, 1:17-18)

Iubiți credincioși,

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Iată că ne-am adunat ca un singur trup să sărbătorim biruința vieții asupra morții, a luminii asupra întunericului, să laudăm pe învingător, să ne bucurăm împreună cu Luminătorul nostru Iisus Hristos! Ne-am adunat împreună, tu și cu mine, ca să sărbătorim biruința Domnului asupra păcatului și a morții prin care noi suntem mântuiți fiecare din păcatele noastre și din moartea veșnică ca urmare a păcatului. Pentru că, fiind botezați în Hristos și prin aceasta fiind îmbrăcați în El, am intrat în mormânt împreună cu El acum două zile în Sfânta și Marea Vineri. Acum, în această zi a învierii, năvălim din întunericul mormântului la lumină împreună cu El; El este Biruitorul și Iluminătorul și noi suntem atât premiul cât și cei iluminați.

Domnul Hristos a spus: “Am fost mort, și iată, sunt viu, în vecii vecilor.” Dar Hristos este veșnic cu Tatăl și cu Sfântul Duh în ființă și numai atunci când El “S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Sfântul Duh și din Sfânta Fecioară Maria”, luând asupra Sa natura noastră omenească muritoare, a fost el prins și răpit de către moarte. El a stat și stă dintotdeauna la dreapta Tatălui. Mai mult, El a luat asupra-și natura noastră omenească și a înnoit-o, a restaurat-o și a ridicat-o la starea pe care a avut-o în Rai unde firea noastră și întreaga creație era în pace cu Ziditorul ei. În Vinerea Mare cântăm: “Că rudenia mea cu Adam nu e un secret pentru voi; și prin îngroparea Ta, Iubitorule de oameni, m-ai recreat după chipul Tău.” (Cântarea Întâi a Deniei din Sâmbăta Mare). O, cât de nepătruns este înțelepciunea lui Dumnezeu! Ceea ce a fost pierdut este salvat de către Cel care ne-a făcut, Cel care ne-a iubit înainte ca noi să-L iubim și care ne-a chemat la Dânsul înainte ca noi să știm să-I rostim numele.

Astăzi firea noastră se înnoiește, natura în mijlocul căreia trăim viețile noastre cotidiene se bucură, natura în care noi dăm slavă lui Dumnezeu și în care îmbrățișăm pe frații noștri. În timp ce El a biruit azi moartea și trăiește de-a pururi, noi încă trebuie să traим viețile noastre prin harul Său, biruind păcatul, căci El ne dă speranță prin chemarea Sa la mărirea viitoare!

Astfel, astăzi, prin Hristos, natura încredințată lui Adam care o pătase, a fost restaurată și sfințită de către Cel ce a luat-o asupra Sa prin pânțele fecioresc a Celei “ce este mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. În Cântarea a 9-a de la Utrenia Sfintei și Marii Sâmbete, Hristos Domnul spune Maicii Sale: “*Nu te tângui pentru Mine, Maică,*

căci Fiul tău pe care L-ai născut fără de sămânță și pe Care îl vezi acum în mormânt, se va ridica din morți și se va slăvi și pe cei ce cu smerenie și cu credință te laudă pe tine, îi voi ridica întru mărire ca un Dumnezeu!’”. Din nou ni se amintește că suntem chemați spre mărirea viitoare prin Învierea Sa cu trupul.

Sf. Clement, episcopul Romei, a scris în primul veac: *“Aceasta să știți: în ce ați fost mântuiți, în ce veți vedea din nou, dacă nu în acest trup? De aceea trebuie să păzim trupul ca pe Templul lui Dumnezeu. Pentru că după cum ați fost chemați în trup, tot astfel veți învia în trup. Dacă Mântuitorul, Domnul Care ne-a salvat, Care deși a fost duh la început, a luat trup și ne-a chemat, în același chip vom primi răsplata în acest trup. Haideți deci, să ne iubim unul pe celălalt, ca astfel să putem intra cu toții în împărăția lui Dumnezeu.”* (2 Clement 9:1-6) Vedem aici, așadar chemarea de a sluji unul altuia ca pe o condiție la intrarea în împărăția cerurilor.

El, Domnul Hristos, spune că El este începutul și Sfârșitul și că are cheile morții și ale iadului. Cu siguranță, noi dorim să trăim în prezența Sa acum, în prezența Celui Care are această putere și care ne invită să fim părtași împreună cu El ai acestei vieți veșnice. Cu siguranță, El va lua cheile împărăției vieții celei noi și ne va conduce înăuntru, pentru că el nu ne cheamă la Sine și pe urmă își retrace invitația! Viețile noastre sunt un continuu răspuns adresat invitației Sale!

Un alt Părinte Apostolic, Ignatie al Antiohiei, care a fost martirizat la Roma în anul 107 după Hristos, mărturisește: *“Pentru că știu și cred că după înviere, El (Hristos) a fost în trup. Și când a venit la cei care erau împreună cu Petru, le-a zis: <<Iată, pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am.>> Și ei L-au atins și au crezut, fiind împreună cu el atât în trup cât și cu duhul. Apostolii nu s-au mai temut de moarte și au fost deasupra morții. După învierea Sa, El a mâncat împreună cu ei și a băut ca unul ce avea trup, chiar dacă spiritual era unit cu Tatăl.”* (Epistola către Smirneni 2;1) Credința aceasta absolută că Hristos a Înviat cu trupul a fost cea care i-a dat putere Sf. Ignatie să îndure moartea mucenicească. Aceasta este cu adevărat credință apostolică.

Iubiți credincioși în Domnul cel Înviat,

Învierea lui Hristos singură dă sens acestei vieți limitate a fiecăruia dintre noi ce suntem născuți în această lume. Chemarea Sa de a nu ne teme ne conduce prin nopțile întunecate. Proclamația Sa că El este începutul și sfârșitul creației este cea care face să răsară din noi răspuns nesfârșit de credință, nădejde și dragoste. Afirmația Sa că în mâinile Sale sunt cheile vieții ne mișcă să îl iubim necondiționat și pe aproapele nostru așa cum ne-a poruncit. “Și iarăși va veni să judece viii și morții.”

Haideți să continuăm să sărbătorim Învierea Celui ce este “Începutul și Sfârșitul”, nu numai astăzi, ci și în toate zilele vieții noastre, și să facem în așa fel încât viețile noastre să fie adevărate reflecții ale adevărului și nădejzii în Cel care ține cheile împărăției.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL

**Din milostivirea lui Dumnezeu,
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America**